

rűs fogyatkozás végeztével mozogni kezdtem, hogy ne fázzak a pulóverben.

„Fantasztikus gyűrűs napfogyatkozást láttunk!” – ennyi volt a rövid SMS, amit az élményből felocsúdva hazaküldtem. A sok-sok sarló/kifli ismét látszott a talajon – ezúttal fordított állásban. Kellemesen telt a következő egy óra. Megnyugodhattunk, sütkérezhettünk az egyre intenzívebbé váló napsütésben, és örülhettünk annak, amit láttunk és átélünk. Gyönyörű volt a természet újraéledése is!

A napsarló fokozatosan növekedett, a hőmérő higanyszála pedig meredeken kúszott felfelé. Egy órával a gyűrűs fogyatkozás után a napon mért hőmérséklet már megközelítette a 30 °C-ot. A negyedik kontaktust 12 óra 23 perckor észleltük: ezzel véget ért életünk egyik

legemlékezetesebb napfogyatkozása. Ezután még mintegy fél órán át a parkban maradtunk, felettébb örültünk a friss élményeknek.

Mire elhagytuk az észlelőhelyet, a Hold árnyéka már Afrikát is átszelte. A városközpont felé utazva a metrókocsiban kis képernyőn adták a legfrissebb híreket, élen a napfogyatkozással. (Ahogy a másnapi vezető napilapok is címdalton foglalkoztak a jelenséggel.)

Hétfőn délután kirándultunk egy nagyot a belvárosban, majd csónakáztunk a Retiro Parkban. Kedden érkezett expedíciánk utolsó napja, a hazautazás. Nagyon sok élménnyel gazdagodva érkezünk meg Budapestre a délutáni órákban. Szép volt!

SZABADI PÉTER

A gyűrűs napfogyatkozás stoppos szemmel

Magamhoz képest hosszú felkészülés előzte meg az utazást – több változat is felmerült, de anyagi okok miatt a már jól bevált autóstoppal mellett döntöttem. Mivel nem olyan régen megnősültem, a feleségem aggódó tekintettel követte az előkészületeimet.

Műszerezettségem szerénynek volt mondható: 80/280-as lencsés távcső, Sony CCD-TR748E Hi8-as videokamera + videokamera állvány.

1. nap: Szeptember 28-án vágtam neki a nagy útnak. Szinte egész nap zuhogott az eső, így csak késő délután tudtam elindulni. Egymás után több kamionos is felvett, s így történt, hogy indulásom után kevesebb mint 6 órával már a soproni határátkelőnél voltunk. Az éjszakai alvást a kamionban oldottam meg, Bécstől 20 km-re. Mivel hálófülkés volt a kamion, ágyon is tudtam aludni.

2. nap: Reggel indultunk tovább Németország felé. A kamionos csak a német

határig tudott elvinni, ahol hűvös, esős idő fogadott. Elidőztem egy darabig mire meglepetésemre megállt egy magyar kamionos. Örömmel nyugtáztam, hogy több mint 400 km-t fog vinni, ahonnan már nincs messze Franciaország. Az út során elmentünk Európa egyik legnagyobb közlekedési múzeuma mellett, és sikerült kamerával felvennem a Concorde és a TU-144-es repülőgépeket is, melyek látványa nagy élményt nyújtott. Estére értem Freiburgba, ahol több órás mászkálás következett. Nagy nehezen felvettek, és néhány km után egy kis falu határában hajtottam álomra a fejem a szabad ég alatt.

3. nap: Nagy sokára felvett egy srác, aki csak a szomszéd faluba ment, de megszánt és átvitt Franciaországba. Itt ismét felpörögtek az események, így délben már Belfortnál stoppoltam. A következő autós csak pár km-t vitt volna, így betért egy parkolóba, hátha lesz, aki tovább tud

vinni. Szerencsére megpillantottam egy magyar kamionost, aki Lyonig ment. Így ismét kb. 330 km-t haladtam. Közben beesteledett, ezért Lyont elhagyva egy parkolóban aludtam.

4. nap: Nagy nehezen megállt egy kamion, de nem volt rajta vontatmány. Valamit magyarázott a sofőr franciául, amit nem értettem, de útközben rájöttem, hogy a nyerges pótkocsiért megyünk. Nagyon megijedtem, mikor láttam, hogy még csak most fogják megrakodni, hiszen ez több órát is igénybe vehet. Mikor visszajött a kamionos, közölte velem, hogy talált egy másik kocsit, amelyik 200 km-rel tovább tud vinni. Így közel 400 km-t utaztam vele Beziers-ig. Az éjszaka pedig Perpignan mellett ért utol, orkán erejű szél kíséretében.

5. nap: Reggel arra ébredtem, hogy kisebb fák és ágak hevernek mellettem kitérve. Délelőtt láttam egy szép szivárványt is. Több óra kellett, hogy megtegyek 40 km-t, amikor egy autós felvett, de közölte, hogy csak 10 km-t visz. Végül megszánt és átvitt a határon, ami 60 km-t jelentett számomra. Itt jött a nap igazi „fekete levese”. Több óra telt el, mire ismét felvettek. Ezután már gyorsan haladtam, úgy 200 km-t. Majd ismét megállt egy kamion, és 360 km-t vitt. Ismét éjszaka lett, és aggódtam, hogy odaérek-e a fogyatkozás középvonalába. Stoppolás közben láttam egy nagyon fényes tűzgömböt a Perseusban, kb. -7^m -s volt. Csepp alakja volt, színe pedig zöldes-sárga volt. Három óra várakozás után vettek fel, és Guadalajaráig vittek. Így elértem a célállomást, már csak éjszakázó helyet kellett keresnem.

6. nap: Eljött a várva várt nap! Éjszaka egy hidegfront kisöpörte az összes felhőt. Hajnalban gyönyörű csillagos égboltra ébredtem. Számomra szokatlanul későn kelt fel a Nap. Még 8 órakor is látszott szabad szemmel a Sirius és a Mars! Szinte páramentes, igazi derült volt az

ég, még a repülő kondenzcsíkjai is hamar eloszlottak. Nagy sokára előbukkant a távoli dombok mögül a Nap is. A jelenség kontaktusai szinte megegyeztek a Madridra megadottakkal, így inkább a videofelvétel készítésével és az esetleges jelenségek megfigyelésével foglalkoztam, mint pl. a kontaktusok pontos feljegyzésével. A fogyatkozás kezdetén szinte szélcsend volt, de az idő előrehaladtával a szél felerősödött, sőt viharossá fokozódott. A totalitás közeledtével viszont gyengült a szél ereje, s amikor bekövetkezett a várva várt totalitás, teljes szélcsend uralkodott. Érezhetően csökkent a hőmérséklet, és kissé hűvös lett. Ahogy csökkent a Nap „fázisa” fokozatosan sötétedett, melynek gyors lefolyása miatt a szemem lassan tudott hozzászokni. Egy különös jelenséget is megfigyeltem: az árnyékok elveszítették éles kontrasztjukat, homályossá váltak, és minden árnyék kettőssé vált, mintha glóriájuk lett volna, vagy nevezhetném szellemképnek is. Meg szerettem volna nézni a Vénuszt, de sajnos nem találtam meg. Több ember is elment mellettem, ki autóval, ki pedig gyalog, de csupán egy idősebb úr jött oda hozzám, és nézett bele a kamerába, melyet távcsőként is használtam. Nagyon tetszett neki, amit látott, bár kicsit lekéste a gyűrűsséget. Gyorsan kezdett világosodni, a szél is megélénkült, de messze nem volt olyan erős, mint az első kontaktus után. Az utolsó kontaktust is sikerült teljesen felvenni a kamerával. Úgy 13 óra körül indultam el hazafelé, és nem sokkal később felvett egy srác egy lakóautóvá átalakított mikrobusszal. Franciaországba tartott, Párizs felé. Kora este haladtunk át a Pireneusokon. Szakadékok és havas hegyek tarkították utunkat.

7. nap: Hajnalban lefeküdtem aludni, hiszen még ágy is volt az autóban. Reggel esős időre ébredtem. A Pireneusok választóvonal volt a derült égbolt és a csapadékos időjárás között. Egyik alka-

lommal sikerült eltévednünk, pedig mondtam, hogy rossz irányba megyünk. Ezután átvettem az irányítást. Nem is volt baj addig, amíg hallgatott rám, de azután ismét kicsi utakon poroszkáltunk a szakadó esőben. Az eltévedés mintegy 80 km-be került. Ismét este lett, amikor elváltak útjaink, és végre kelet felé indultam. Ezzel a sráccal több mint 1500 km-t jöttem. Szerencsémre nemsokára megállt egy autó, mert több ízben is felhőszakadásban mentünk. Nancy után egy benzinkútnál szálltam ki. Sajnos itt ért véget a napi utazásom, és egy hideg, alvás nélküli éjszaka várt rám.

8. nap: Reggelig vacogtam a párás, hideg időben. Nagyon lassan haladtam, így már késő délután lett, mire Strasbourgba értem. Sajnos át kellett gyalogolnom a várost. Lassan eljutottam Baden-Badenig, ahol az utazásom másik nagy csodája történt, mert megállt egy olasz kamionnal egy lengyel származású sofőr és kö-

zölte, hogy Ausztriába megy, és Grazig elvisz. Éjszakára egy München melletti parkolóban álltunk meg.

9. nap: A nap folyamán kiderült, hogy Romániába megy, de Graz után kiveszi a pihenőidejét. Pár km-re voltunk attól a helytől, ahol elváltak volna útjaink, amikor meggondolta magát, és elhozott Magyarországra, egészen egy Székesfehérvár melletti parkolóig, ahol az éjszakát töltötte. Késő délután értük el a „célállomást”. Itt sok idő elment a stoppolással, de azután felgyorsult a haladásom és még 250 km-t tettem meg az este folyamán, így érkeztem meg – kissé fáradtan – Békésszentandrásra.

Közel 7000 km-t tettem meg, időnként nehéz körülmények közepette, de megérte, hiszen ki tudja, mikor láthatok ismét *gyűrűs napfogyatkozást*.

PROHÁSZKA SZANISZLÓ

Napfogyatkozás 2006 – még lehet jelentkezni a törökországi útra!

A 2006-os napfogyatkozás törökországi megfigyelésére szervezendő túra ötletét Brlás Pál vetette fel a NAPFOGY levelezőlistán 2004 nyarán. Felvetésének különös hangsúlyt adott, hogy a következő 20 évben teljes napfogyatkozás nem lesz megfigyelhető Magyarországhoz elérhető közelségben. Hamarosan elkészítettük az expedícióra való jelentkezést lehetővé tévő <http://napfogyatkozas.csillagaszat.hu> internetes oldalt, melyen 2005 júniusáig több mint 60 fő jelezte regisztrációs szándékát. A célunk az volt, hogy a jelentkezők csoportja szervezésével az egyénileg elérhetőnél jobb feltételekkel utazhassunk Törökországba a napfogyatkozás megfigyelésére.

Úticélunk Antalya, a Török Rivierának is nevezett üdülőterület ókori, történelmi gyökerekkel rendelkező városa. Néhány kilométerre innen, a teljesség sávjában, Manavgatban tervezzük a napfogyatkozás megfigyelését. Rossz idő esetén opcionálisan igénybe vehető autóbusz gondoskodik arról, hogy nagyobb eséllyel tekinthessük meg a napfogyatkozást.

Jelentkezés a szabad helyek függvényében (de legkésőbb 2006. február 15-ig) továbbra is lehetséges! Jelentkezés: Méhész Zsuzsanna, Quaestor Travel, Budapest, Báthori u. 4., Tel.: (1) 302-5010/331, (30) 297-6955, E-mail: zsuzsanna.mehesz@quaestor.hu

Bízom benne, hogy kellemes utazásban, és az 1999-eshez hasonló élményben lesz részesünk. Viszontlátásra Törökországban! Jó utazást kíván a programfelelős:

Balaton László